

Ulkoilureitillä näkee Simonkylän monet maisemat

Simonkylän kyläyhdistys perusti muutama vuosi sitten ulkoilureitin, jota käyttävät erilaiset liikkujat, kuten koiravaljakkoharrastajat.

Simonkylän oma talviulkoilureitti oli jo hyvässä kunnossa ja ahkerassa käytössä, kun helmikuun lämpimät ilmat iskivät. Talviulkoilureittiä ylläpitävä Simonkylän kyläyhdistys oli kunnostanut ja vaalinut reittiä myös maaliskuista tapahtumaa, Simonkylän Rekikunkkua varten.

Rekikunkussa eli rekikoirien kaksipäiväisessä kilpailukokeessa olisivat samojedinkoirat, siperianhuskyt, alaskanmalamuutit, grönlandinkoirat ja jakutianlaikat päässeet vauhtiin.

”Kisat jouduttiin tältä keväältä perumaan, koska reitti pehmeni. Sitä ei voitu kunnostaakaan, kun lunta oli liian vähän reitin höyläämiseen. Ulkoilukäyttöön reittiä kunnostetaan sen mukaan, miten kelit sen sallivat”, kertoi Simonkylän kyläyhdistyksen puheenjohtaja Seppo Junes maaliskuun alussa.

Talvisin käytössä oleva kymmenen kilometrin rengasreitti on tarkoitettu kaikenlaiseen ulkoiluun. Lanatulla reitillä pääsee kulkemaan fatbikellä eli läskirengaspyörällä, koiravaljakolla, hiihtäen ja kävellen.

Kävelijöitä opastetaan siihen, että reitillä ei kuljettaisi silloin, kun keli on pehmeä ja jää paljon jälkiä. Rekikoirien tassut uppoavat syviin jälkiin ja voivat aiheuttaa vaaranpaikkoja.

”Sopu antaa sijaa reitin monipuoliseen käyttöön. Moni kyläläinen on sanonut, että ulkoilureitillä näkee Simonkylän uudelta kantilta”, Junes sanoo.

Reitillä on paljon nähtävää

Ulkoilureitti kulkeekin monipuolisen maiseman halki. Kun reitille lähtee Simon pirtiltä, on matkan varrella merenrantaa, joenrantaa ja kunnan metsää. Matkaa taitetaan myös luontopolkua pitkin.

Merenrannalla on myös laavuja. Simon pirtiltä päin on osakaskunnan laavu Vasankarissa. Simonkylän kyläyhdistyksellä on kolme laavua, joista yksi on Palokarissa. Molemmat ovat kävellen hyvin saavutettavissa.

”Palokarin laavupaikkaa ollaan kehittämässä, että etenkin kesällä se on monipuolinen. Jo nyt siellä on biovessa ja laavun viereen tulee leikkikenttä ja peikkopolku. Leikkikenttä voisi toimia myös talvella”, kertoo Simonkylän kyläseuran toinen puuhamies Jorma Peltoniemi.

Ulkoilureitin käyttökausi on lyhyt ja riippuvainen talven olosuhteista. Pääosin reittiä huoltavat aktiiviset kyläläiset, kuten Kaarlo Henttinen. He lanaavat reittiä siten, että lumisateen jälkeen olisi reitti taas kunnossa.

”Täydellinen talvi tällaiselle reitille ja sen kunnossapidolle olisi sellainen, että olisi puoli metriä lunta, jota tampata ja että kelit pysyisivät koko ajan pakkasen puolella. Tänä talvena reitti oli jo hyvässä kunnossa ennen vesikelejä, vaikka lunta olikin vähän. Vesipaikkoihin ei ole menemistä”, Henttinen sanoo.

Ennakkotyöt ovat tärkeitä

Simonkylän ulkoilureitin pohjatyöt tehdään jo kesällä. Silloin reitiltä esimerkiksi poistetaan puita vaarallisilta paikoilta. Tekijät kokevat, että reitti menee joka syksy parempaan suuntaan.

”Viimeksi, kun kaadoimme puita reitin varrelta, tuli niistä polttopuita kolmesta neljään suursäkkiä. Puut menevät laavuille käytettäväksi”, Seppo Junes kertoo.

Talkoohenkeä Simonkylällä on kovasti. Aktiivisia tekijöitä on kymmenkunta. Juneksen mukaan eläkeläiset tekevät, kun nuorempi polvi on päivät töissä.

Reitti perustettiin kysymällä ensin maanomistajilta luvat. Sitten reitti raivattiin. Reitin syntymisen jälkeen tuli idea järjestää koiravaljakoille kisoja. Niitä on järjestetty nyt kolmena vuotena. Kisaajia on ollut pitkin Suomea.

”Harmi, että tänä vuonna Rekikunkku-kisa ei toteutunut, mutta reitti on sitten ulkoilu- ja valjakkoharrastajien käytössä. Kulkijoita on päivittäin ja enenevässä määrin”, Junes sanoo.